

bygger paa Forudsætningen af gensidige Overenskomster. Nationerne imellem, og de allerfleste af de sociale Love, vi har her, behøver ikke at ændres ret meget, for at dette Forslag kan komme til at virke, som man tænker det skal virke. Ogsaa dette Forslag kan jeg anbefale til velvillig Behandling i et Udvalg.

Trier: Da der formentlig ikke vil være nogen Uenighed mellem de forskellige Partier om Ratifikation af Konventionen og om de to Rigsdagsbeslutninger, idet de ikke berører Erhvervenes Rettigheder, men væsentlig stadfæster de Forhold, vi allerede har, kan jeg fatte mig i meget stor Korthed.

Med Hensyn til den første Sag mener jeg, at vi i et Udvalg maa overveje, om Konventionens Artikel 3 nødvendiggør en mindre Ændring i den gældende Arbejdsloshedsforsikring. Socialraadet har ikke ment, at en saadan Ændring var nødvendig; men jeg er ikke vis paa, at man kan sige, at dansk Arbejdsloshedslovgivning sikrer Udlændinge lige Ret med Danske, naar det er afhængigt af, om der er afsluttet Overenskomst mellem vedkommende enkelte Arbejdslosheds-kasse og vedkommende Fags Arbejdslosheds-kasse i et fremmed Land. Det er et Spørgsmaal, som kan blive behandlet nærmere i et Udvalg.

Med Hensyn til den næste Sag, Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende Arbejdsloshed, er mit Parti ogsaa enig om at anbefale dette Forslag. Men vi er ikke enige i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Lillelund fremkom med med Hensyn til det Lovforslag, som maa komme efter denne Rigsdagsbeslutning. Thi det er givet, at paa det Tidspunkt, da man i Washington vedtog Bestemmelsen om at opfordre Staterne til at udstede Forbud mod Oprettelse af Arbejdsanvisningskontorer, der mod Betaling eller for Vindings Skyld drev Arbejdsanvisning, var der ikke alene Tale om Industrien; i vedkommende Udvalg var man inde paa saavel Hyreforhold som Engagering af Landbrugsarbejdere. Nu indrømmer jeg, at senere har Spørgsmaalet været fremme for Søfolks Vedkommende paa Genua-Konferencen. Men hele Spørgsmaalet kommer jo til at dreje sig om, hvorvidt det Lovforslag, vi skal have om Arbejdsanvisning, skal ændres paa visse Punkter; og jeg mener, at da dette ikke spiller nogen Rolle for vor Stilling til Konventionens Vedtagelse, er der ikke Grund til at komme dybere ind derpaa, men jeg tror dog, at de Misbrug, der er sket ved privat Forhyring, og ogsaa de, der sker ved Engagering af Landbrugs-

arbejdere, er saa betydelige, at det paa disse Punkter meget mere tiltrænges at stoppe den private Anvisning end for Industriarbejdernes Vedkommende, hvor Engagering jo nu gennemgaaende sker enten gennem offentlig kommunal Arbejdsanvisning eller gennem den til Arbejdslosheds-kasserne knyttede Arbejdsanvisning.

Jeg skal derefter omtale den næste Sag, Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende fremmede Arbejdes Retsstilling. Den internationale Arbejds-konference henstiller, at hvert Medlem af den internationale Arbejdsorganisation under Forudsætning af Gensidighed og paa de Vilkaar, de paagældende Stater maatte kunne komme overens om, skal yde fremmede Arbejdere (og deres Familier), der arbejder paa deres Territorium, Adgang til at nyde samme Goder og Beskyttelse, som tilkommer Landets egne Arbejdere. Ogsaa dette Forslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, men jeg mener, at vi i det Udvalg, som bliver nedsat, maa diskutere, hvilket Omfang denne Henstilling har. Ogsaa derom var der Diskussion i Washington, idet man bl. a. kom ind paa, om Alderdomsforsørgelsesloven i England, den engelske Age-Pension-Act, kom ind derunder, saaledes at der kunde blive Tale om at yde udenlandske Arbejdere Alderdomsforsørgelse dér i Landet, uanset om de havde Indfødsret eller ikke. Jeg mener, det vil være et af de Punkter, som naturligt maatte henvises til Behandling i et Udvalg.

Hermed skal jeg anbefale alle tre Forslag til velvillig Behandling.

Drachmann: Ogsaa jeg skal fatte mig i Korthed med Hensyn til de foreliggende Forslag; men jeg vil dog betone, at de giver mig Anledning til at understrege, at jeg i Gaar havde Ret i mine principielle Betragtninger over, hvor langt vi er fremme i Retning af at have opfyldt de Krav, Washington-Konferencen stiller til Landene rundt omkring. Naar jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale en Udvalgsbehandling, er det, fordi der er visse Ting, som jeg mener trænger til nærmere Afklaring. Med Hensyn til Lovforslaget om Ratifikation af en international Konvention vedrørende Arbejdsloshed maa de Krav, der her stilles, jo i alt væsentligt siges i Forvejen at være opfyldte i vor Lovgivning, idet Hovedvægten vel nok skal lægges paa den gratis Arbejdsanvisning, ligesom der maa lægges stor Vægt paa Adgangen for fremmede Arbejdere til at nyde godt af det Arbejdsloshedsunderstøttelses-system, der maatte være i det paagældende Land. Med Hensyn til Forpligtelsen for de